

ALBINA

REVISTĂ POPULARĂ

Țare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	▲ P. Dulfu
G. Coșbuo	V. S. Moga
G-ral P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
G. Adamescu	Gr. Teodossiu
I. Otescu	▼ C. C. Pop-Tașcă.

„STEUA“

Societatea «*Steua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kallinderu, *Președintele Academiei Române*.—*Vice-președinte*, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator.—*Administrator și casier*, Spiru C. Haret, fost Ministru, profesor universitar.—*Secretar*, Const. Banu, profesor secundar, fost inspector școlar.—*Membri:* Petre Gârboviceanu, fost Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român; I. Dimitrescu Procopie, fost senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, Ministru, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, administrator al Casei Școalelor, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor.—*Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.

Rugăm pe abonații noștri rămași în urmă cu plata abonamentului să se grăbească a-l trimite. Le-am făcut cunoscut de mai multe ori timpul pe care dătoresc și regretăm că trebuie să revenim.

ADMINISTRAȚIA.

Avis important.

În editura cunoscutei librării **H. STEINBERG**, str. Gabroven No. 10, București, au apărut în **TREI VOLUME** lecțiuni practice, întocmite după programa școalelor primare urbane și rurale de Gh. N. Costescu, directorul școlii de băieți «Enăchiță-Văcărescu», din București. Această importantă lucrare cuprinde 3 volume și anume: Volumul I-iu *Metodica limbii Române*, coprinde aproape toate lecțiile de Limba Română dela cl. I—IV-a așa cum trebuiesc făcute cu copiii. Costă **5 lei**. Volumul II-lea: *Metodica Matematicii*, cuprinde lecțiile de aritmetică și geometrie după program, dela cl. I—IV-a. Costă **5 lei**. Volumul III-lea: *Metodica Istoriei și Geografiei* cuprinde toate lecțiile de istorie și geografie după program dela cl. II—IV-a. Costă **7 lei**.

Fiecare volum cuprinde două părți: **teoria și practica**.
Comandele se pot face la toate librăriile din țară.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8

„ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani

Pentru anunțurile 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.

Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

Mesagiul Regal. — M. Sadoveanu, Insemnătatea zilei de 10 Maiu. — A., Casele de economie pentru școlari. — G. Coșbuc, Academia Română. — N. Nicolaescu și G. Stoicescu, Câteva feluri de ulei. — S. Teodorescu-Kirileanu, Regelo și Sătenii. — Congresul silvicultorilor. — T., Excursiuni folositoare. — Cronica săptămânii. — Informațiuni. — Bibliografii. — Mulțumiri. — O rugăminte abonaților noștri. — Licitățuni.

Sfaturi: Mijloc de a speria vulpile, dihorii și jderii.

Ilustrațiuni: M. S. Elisabeta, Regina României. — M. S. Carol I, Regele României. — M. S. Regele urmat de escorta regală la 10 Maiu 1881. — M. S. Domnitorul Carol I depune jurământul la 10 Maiu 1866.

Mesagiul Regal.

Cu prilejul jubileului de 40 de ani de domnie glorioasă a M. S. Regelui, Corpurile Legiuitoare au fost convocate în sesiune extraordinară pe ziua de 8 Maiu a. c. Dăm aici Mesagiul Regal de deschidere, care a fost citit de d-l Prim Ministru Gr. Cantacuzino:

*Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,*

Atotputernicul Dumnezeu a vrut să împlinesc 40 de ani în scaunul Domniei.

În toată această lungă vreme, pururea am împărtășit cu întreg poporul și bucuriile și nevoile. Și astăzi, când se încununează în siguranță și în belșug munca vieții Mele, împreună cu toți Români Mă veselesc și fericit Mă simt că cea dintâi vorbă a Mea este cu reprezentanții națiunii.

Când îmi întorc privirile spre drumul străbătut în acești 40 de ani, când revăz ciaturile cele hotărâtoare ale Domniei Mele, întâiul Meu gând este să mulțumesc tuturor Românilor, cari în orice treaptă au stat, din înaltele dregătorii pâna la talpa țării în totdeauna și în toate împrejurările, cu credință nedrămuțită și cu dragoste nesfârșită, M'au ajutat în îndeplinirea măreței, dar grelei meniri cu care am venit în noua Mea patrie acum 40 de ani: reclădirea din

temelii a statului Român. Mai ales gândul Meu merge către cei cari numai sunt printre noi și înainte de toți către cei cari, pentru asigurarea neatărnării și făurirea Coroanei care stă pe capul Meu, au trecut la nemurire în câmpiile de cinste și de slavă.

Sărbătoarea de astăzi, care nu este numai a Mea, ci a întregului popor care s'a învrednicit să ajungă unde a ajuns prin muncă necurmată și prin înțelepciune, strânge și mai mult legăturile d'apururea binecuvântate dintre Dinastia Mea și națiunea română.

Domnilor Senatori,

Domnilor Deputați,

Nu mă îndoesc că vă veți folosi de această sesiune extraordinară ca să mai sporifiți cu noi legiuiri opera legislativă atât de bogată din cele două sesiuni ordinare în cari ați fost chemați.

Dumnezeu să binecuvânteze lucrările domniilor-voastre. Eu declar deschisă sesiunea extraordinară a Corpurilor Legiuitoare.

CAROL.

Insemnătatea zilei de 10 Maiu.

Regele nostru își sărbătorește patruzeci de ani de domnie, de vrednicie, înconjurat de multă dragoste, în bătrânețe senine. Tunuri bubue vestind o zi de fericire; pe străzile Capitalei pretutindeni fâlfâie steaguri, o mulțime nemărginită se îmbulzește pestriță, cu fețele rumenite, cu ochii licăritori; ca un vânt ușor de bucurie trece peste toate capețele; Regele ese încununat de fericite bătrânețe, trece prin mulțimea tălăzuită în două părți, cu Regina veselă și zâmbitoare ca totdeauna, trece prin mijlocul dragostei tuturor, printre șiraguri de oșteni, pe când clopotele bisericilor sună din toate părțile cu vibrații melodioase care se amestecă în văzduh într'o adâncă cântare de mărire.

Trece liniștit Vodă, după patruzeci de ani de domnie, după ce ne-a adus pacea în zilele turburi dela începutul anului 1866, după marile zile ale Răsboiului, după fericitele zile ale încoronării, după multă muncă, după multe griji, după multă nerecunoștință, și'n sfârșit după multă iubire

care tresare în juru-i și acum, în această zi mare a bucuriei tuturor.

În țara toată, până'n cele mai umilite sate pătrunde ca o veste bună serbarea păcii anului 1906. Săteanul care a călcat odată cu opinca lui câmpiile Bulgariei își aduce aminte de viforul de acum aproape trezeci de ani și simte ceva tresărind în stânga, i se aprind ochii și înțelege din ce depărtare măreață vine acest vânt de mărire și de vrednicie în zile pe care se va milostivi Dumnezeu de sus să le facă tot mai luminoase și mai îmbielșugate. În toată țara trece vestea cea bună și clopotele cântă spre cerul pământului strămoșesc.

Iar în vremea asta mii și mii de flăcăi în strălucirea unei zile cum poate n'a mai fost, defilează cu armele lor, cu voinicia lor, cu inimele lor calde și drepte, cu dragostea lor care săgetează prin priviri, defilează pe dinaintea bătrânului și gloriosului nostru Rege. Și se simte nemărginita mulțime cutreerată de fiori, nemărginita mare de capete tremură și vibrează în talazuri, pe când muzicele răscolesc inimele cu armonii viforoase. Urale se înalță spre cer, fâlfâie pălării și batiste, o pornire neînvingătoare mână mulțimea ca o apă stăpânită ale cărei zăgazuri dintr'odată s'au rupt, Regele și Regina trec iar, în cununele Lor de bătrânețe luminoase.

Totuși Suveranul pare gânditor în murmurul surd care-l împresoară, în cântările care înalță bucurie în juru-i. Tot așa, ca în totdeauna, privea cu ochii neclintiți înainte-I când șirurile de flăcăi treceau cu privirile ațintite spre el. Și acum se gândește la vechile dureri de demult, din cari multe încă trăesc pe acest pământ așa de încercat; după cum cu câteva clipe înainte gândul îl ducea în urmă la vrednicii flăcăi cari au rămas oase și țărână pe pământul străin de peste Dunăre, cari dorm în marile lor morminte de eroi, pe când țara pe care ei au înălțat-o se mai bucură odată în fața Regelui care atunci a stat cu ei în gloanțe în nevoi și în restriște.

Regele se gândește la ei. Căpitanul nu și-a uitat vrednicii ostași.

Și poate amintirea aceasta a marilor zile dela 1877, poate gândul acesta duios pentru necunoscuții cari au murit pentru brazda pe care neam de neam au apărât-o cu sânge

M. S. Elisabeta Regina României.

se adunaseră cu lacrimă, poate gândul acesta era clipă
cea mai înălțătoare a acestei zile mare
- Acolo în locul acesta, s-au organizat grădini de

M. S. Carol I Regele României.

și au semănat-o cu lacrimi, poate gândul acesta este clipa cea mai înălțătoare a acestei zile mari.

Acolo, în focul vrăjmaș, sub ucigătoarea grindină de plumbi, în ploaia putredă, în crâncenele suferințe ale tru-dei, ale foamei, ale părerilor de rău, acolo în jurul Plevnei au trăit luptând și au murit cu cinste miile de flăcăi.

Acasă plâneau neveste și copii, căci venea întunecul și jalea iernii; în sufletele lor, pe câmpii străine, plâneau grijile și amarurile, — și totuși când izbucneau cornurile chemându-i, întunecate șiraguri, ochi plini de mânie, o furtună cumplită de răzvrătire sufletească cutremurau pe dușmani în întăriturile lor grozave.

Vrednicie nemaipomenită s'a desfășurat atunci; în viforurile de plumbi și schijă au murit necunoscuții și umiliții eroi cari dorm acuma neturburat somn sub iarbă și flori, în nețârmurita liniște a pământului.

Către ei și-a îndreptat poate Regele gândul prin ochii ațintiți, și înduioșarea aceasta grabnică a fost clipa cea mai înălțătoare a strălucitei zile. — Căci Măria-Sa știe cât datorim marelui și viteazului luptător care atunci a murit la datorie pentru lege și moșie. Știe mai ales de câtă dragoste e plină țara aceasta de oameni blajini, de câtă dragoste și vrednicie, — și știe că toți, toată oastea care i-a trecut acum pe dinainte, care mâini va fi oastea ogoarelor, toți nu vor uita nici ziua aceasta, nu vor uita nici zilele trecutului; știe că sunt ei puterea cea mare, bogăția sufletească cea mai curată, că ei mai ales sunt vrednici să aibă parte și de mila și de iubirea Lui. Și Regele zâmbește înduioșat, și într'o clipă pe dinaintea ochilor îi trece o vedenie fugară, care cuprinde în ea durerile trecutului, necazurile începutului, fulgerul răzbunător dela 1877, lumina zilelor de pace, și într'un viitor larg, în sfârșit, o lucire orlitoare care-L face să-și închidă ochii cu un zâmbet de fericire și de părere de rău.

Fie! Dacă în viitorul acela se arată bucurie și bielșug, și înfrățire, dacă din necunoscutul viitor durerile toate își vor fi luat zborul spre pustiuri, dacă de o parte și de alta a hotarelor sfărâmate nu vor mai curge lacrimi amestecate cu sânge, eacă pacea își va întinde aripi de aur asupra acestor plaiuri, — atunci în prisosință acest popor își va fi meritat răsplata.

Căci n'a fost neam care să treacă prin mai multe valuri de sânge și umilință ca al nostru, n'a fost neam care să lupte mai cu îndârjire și mai cu durere pentru dreptul lui cel vechiu, nu e neam care să-și dea așa, cu totul, dragostea lui mare pentru Cel ce i-a dat larg binele și dreptatea.

De aceea Regele, visând la un viitor mare, pe care sufletu-I luminos îl presimte, de-aceea zâmbește. Măria-Sa își cunoaște poporul, și în această zi de strălucire se gândeste la el și la viitorul lui, și ochii i se umplu de o lumină de vis, de o lumină de bunătate, pe când muzicele viforoase cântă, pe când clopotele vibrează în turnuri, pe când mulțimea se tălăzuește înălțându-și spre cer bucuria, cu vuet de ape în răscoală.

Mihail Sadoveanu.

Cassele de economie pentru școlari.

Țara noastră posedă — din 1881 — o cassă de economie a statului și din zi în zi binefacerile acesteia devin mai însemnate.

Introducerea principiului economiei în școli a dat naștere, pe lângă foloase, și la oarecari neajunsuri, la nemulțumiri ale unor membri ai corpului didactic, cari au considerat sarcina aceasta ca un adaos de prisos pentru misiunea învățătorului. Am auzit chiar că s'a emis ideia de a se desființa legea care obligă pe învățător a aduna economiile școlarilor.

Socotesc că chestiunea merită a fi discutată și trebuie a deosebi principiul însuși de amănuntele aplicării. Se poate ca aceste amănunte să prezinte greutate și să fie îndreptățită cererea de a se modifica regulele stabilite, nu urmează de aci că ideia economiei școlare este rea.

În articolul de față, voi spune câteva cuvinte despre istoricul acestei instituții și, indicând principalele sisteme cari se practică astăzi, doresc a atrage atențiunea învățătorilor și institutorilor ca să reflecteze asupra chestiunii și mai ales asupra detaliilor de aplicare (1).

(1) Mă folosesc de o cârticică foarte clar scrisă de un profesor din Elveția *Patrizio Tosetti*, intitulată: *Le casse di risparmio scolastiche*. Belinzona 1904. Trebuie să-i fac însă o vină că nu a pomenit nimic despre țara noastră.

Se pare că cea d'întâiu casă de economie școlară a fost întemeiată în 1798 în satul «Tottenham» lângă Londra și se datorește unei femei: «Priscilla Wakefield». Această filantropă făcuse mai mult o societate de asigurare mutuală, căci adună depozite dela copii și le asigură o pensie de retragere la vârsta de 60 de ani și ajutor în caz de boală.

Inceputul secolului XIX este epoca întemeierii marilor casse de economii pentru popor. Aproape în acelaș timp Germania, Elveția și Anglia, ceva mai târziu Franța, dau exemplele cele mai serioase în această privință Economia practică în școală, sub direcția învățătorului, s'a născut în Franța. Cel d'întâiu care a aplicat'o și apoi a făcut'o cunoscută publicului se numia «Dulac» și cartea lui a apărut în 1834.

El pornește din punct de vedere educativ și consideră că nu mărimea sumei are importanță, ci faptul că școlarul se deprinde cu economia.

Experiența lui Dulac s'a încercat îndată în câteva localități din Franța; apoi în Würtemberg în 1840 și în Italia, la Verona, în 1844. Exemplul acestor țări fu imitat de Olanda, Saxonia, Prusia, Elveția, Bavaria, Anglia, Ungaria, Austria.

Instituțiunile acestea au luat însă desvoltare mare numai după ce «F. Laurent», profesor la Universitatea din Gand, a început o propagandă activă, publicând diferite lucrări, dintre cari cea mai cunoscută este «Conferința asupra Economiei» (în 1873). Ea a fost tradusă în românește de răposatul Rîureanu.

* * *

Așă dar economia în școală este un mijloc de educație. Ea învață pe copil că nu e bine a risipi banii, că ei trebuie economisiți și întrebuințați la lucruri folositoare. Ba în unele locuri, s'a observat că și familiile elevilor sunt influențate, că copiii aduc la cunoștința părinților existența casei de economie publică.

Un economist italian, Emilio Broglio, a caracterizat prin următoarele cuvinte însemnătatea economiei în școală:

«Economia este privațiune; privațiunea este sacrificiu; sacrificiul e temelul perfecțiunii morale.»

Iar profesorul german Iulius Post a zis: «În faptul eco-

nomiei sunt două acte: actul financiar, care procură un folos material celui care face economia; actul moral, rezistența la cheltueli de prisos sau rele. Această rezistență e un exercițiu de gimnastică morală foarte prețios; ea crește valoarea omului, întărindu-i voința. Și într'o societate de oameni liberi, scopul principal al educațiunii trebuie să fie a face oameni tari, stăpâni pe sine.»

* * *

Cele mai însemnate sisteme de culegerea economiilor, întrebuințate azi în școli sunt două:

sistemul depunerilor în bani,
sistemul timbrelor de economie.

După primul sistem, care se întrebuințează și la noi, ca și în Franța, în Belgia, etc., elevii depun în mâna învățătorului în fiecare sau într'o anumită zi a săptămânii economia lor oricât de mică. Învățătorul înscrie sumele într'un registru; când pentru un elev s'a adunat suma minimă care se poate depune la Cassa de Economie a statului (sau altă cassă care face asemenea operațiuni), o transmite și ia un libret pe care-l dă școlarului.

După sistemul celălalt, învățătorul care are în depozit timbre, dă școlarului atâtea câte corespund sumei depuse; școlarul lipește timbrele pe un carton cu număr fix de locuri. Când se acoperă cartonul, elevul îl dă învățătorului; iar când se adună atâtea cartoane ca să se poată lua un libret, învățătorul face aceeași lucrare ca și în primul sistem.

Acest sistem se practică în unele cantoane elvețiene.

Autorul cărții de care am pomenit are dreptate să prefere primul sistem care e mai simplu.

* * *

Ideia timbrelor însă nu e o idee rea. Ea a fost expusă de către dl C. Popovici-Tașcă, unul din redactorii «Albinei», într'un raport către Ministerul Instrucției și comunicat apoi Direcției Cassei de Depuneri și Economie, pe când era însărcinat de Ministerul Instrucției să inspecteze cassele de economie de pe lângă școlile primare.

Eu cred că propunerea sa era bună. Negreșit se vor discuta amănuntele aplicării, dar ideia fundamentală se va păstra.

Învățătorii se plâng că sunt obligați să adune banii și să facă multe lucrări de comptabilitate. Prin propunerea sa,

d-l Tașcă găsisese mijlocul ca ei să păstreze numai niște librete cu timbre, iar nu bani, prin acest fapt chiar se înălăturau amândouă neajunsurile.

Eu nu-mi propun aci să dezvolt chestiunea; am voit numai să atrag atenția asupra ei, căci socotesc că nu e bine ca «economia» să dispară din educația școlărilor. Să nu ne speriem de greutatea ce se ivesc, ci să căutăm a le înălătură.

A.

ACADEMIA ROMÂNĂ (1)

III.

Averea Academiei, după cum știu cei ce nu știu, ar fi fabuloasă. Bani în efecte, moșii, mori, vii, case. Da, toate aceste sunt, dar nu ale Academiei, care într'adevăr e săracă, ci sunt averi date Academiei să le administreze și veniturile lor au o destinațiune specială după dorințele donatorilor. Toată averea Academiei, e la urma urmei, onorarul de 15% procente din veniturile averilor administrate de ea. Tot ce «are» Academia e a altora.

Anul trecut cifra bugetului Academiei, arată și la venituri și la cheltueli, suma de 404.000 de lei. Dar ditr'acești bani, Academia n'a dispus liber, ca de banii ei proprii, decât de 164 mii de lei. Cu aceștia s'au acoperit cheltuelile proprii ale Academiei, anume: diurnele membrilor, plata funcționarilor din cancelaria secretariatului, a funcționarilor casieriei, a bibliotecii Academiei și a bibliotecii statului, a personalului de serviciu, cheltueli de cancelarie, mobilier, iluminat, combustibil, localul și fonciera lui, cheltueli de procese, cheltueli neprevăzute, etc.

Din cealaltă sumă a cheltuelilor s'au dat premii autorilor peste 68.000 de lei. S'au cumpărat hrisoave, monete vechi, cărți de 89.000 de lei; s'au tipărit cărți de-ale autorilor, și publicațiuni ale Academiei de 37.861 lei, s'au cumpărat cărți de școală pentru copiii săraci — după dorința testatorilor — în sumă de vr'o 20.000 de lei. Restul sumei cheltuelilor au fost burse, capitalizări ale fondurilor cu destinație specială, anuități, fonciere, asigurări, amortismente, etc.

(1) Vezi No. 31.

Cetitorul poate să vadă acum ce cheltuiește anual, și pe ce, Academia veniturile ei pe cari mulți le socotesc a fi de milioane. Publicul știe că membri Academiei ar fi având lefi anuale și mari — ca dintr'un venit de milioane! — pe când într'adevăr ei n'au decât diurne, și numai atunci când iau parte la ședințe. Iar ședințe se țin numai odată pe săptămână, Vinerea; și, odată pe an înaintea Paștilor, când e sesiunea generală de se adună toți membri, se țin ședințe zilnice 25 de zile. Numai membri activi iau diurne. În bugetul anului trecut cheltuelile pentru diurne pe întreg anul, arată cifra de 33.000 de lei. Acum, împărțită această sumă la 36 de membri, s'ar veni că un membru al Academiei ia pe an groaznica «leafă» de ceva mai mult de 900 lei. În această sumă e cuprinsă și cheltuiala drumului și a șederii câte 25 de zile în București a membrilor cari vin de prin Moldova, din Bucovina și Ungaria, așa că membri trăitori în București iau cu mult mai puțin decât 900 de lei diurnă pe an, fiindcă diurnele sunt proporționale cu îndepărtarea locului de unde vin membri.

Academia administrează multe fonduri cu destinațiune specială. Venitul multora dintre fonduri e destinat pentru premii, al altora pentru întreținere de școli și de institute (cum e d. e. institutul Oteteleşanu dela Măgurele) pentru burse, pentru cumpărare de cărți copiilor săraci, pentru publicațiuni și pentru alte multe câte le-au cerut donatorii prin testamente.

Dintre toate acestea lucrul care interesează mai mult publicul sunt premiile. Și despre acestea publicul e informat rău. Mulți cred că Academia împarte premii după bunul plac al ei, când mai puțin când mai multe și că, dacă vrea, ea le poate șterge cu totul din bugetul ei anual. Dacă Academia ar da din averea sa proprie premiile, ar putea să facă așa, și ar avea și dreptul, căci ar dăru numai cât i-ar sta prin putință și, după împrejurări, ar dăru într'un an mai mult și într'altul mai puțin. Publicul vede într'adevăr că într'un anumit an dă premii în sumă mai mică, într'altul mai mare și crede că asta este așa chibzuit de Academie.

Intr'adevăr Academia dă premiile din veniturile fondurilor cu destinațiune anumită și nu poate schimba nimic din voința donatorilor, iar donatorii au fixat suma premiilor, cei mai mulți au fixat și pentru ce anume scrieri să se dea

premiul. Astfel Academia nu poate nici să micșoreze nici să mărească premiile ce le dă. Faptul, că suma totală a premiilor nu e în toți anii aceeași, are altă cauză: unii donatori au fixat să se dea premiul lor în fiecare an, alții tot la 2 ani odată, alții la 3, la 4 și chiar la cinci odată. Năsturel-Herescu a dispus să se dea premiul său de câte 4.000 lei în fiecare an, dar tot într'al patrulea an să se mai adauge 8.000 la premiu, așa ca el să fie tot din patru în patru ani de câte 12 mii. La unul dintre premii, dat tot la 4 ani, se socotește și dobânda pe 4 ani și se dă autorului premiat. Astfel se face, că după cum se întâlnesc într'aceiaș an mai multe ori mai puține premii, suma lor totală e mai mare ori mai mică. Inșă suma lor specială, adică a fiecăruia în parte, e fixă, și e fix și termenul când are să se dea, și nimic nu atâră de Academie, în ce privește premiile, decât hotărârea ei cui să-l dea și alegerea subiectelor ce au să le trateze concurenții la unele premii.

Dar înainte de a vorbi de premii, să arătăm cari sunt fundațiunile Academiei și ce-au cerut fondatorii să se facă cu veniturile donațiunilor.

Cea mai mare fundațiune administrată de Academie este a lui Ion Otteteleșanu cu imobile și efecte în valoare de 4.650.700 lei, cu un venit în anul 1905 de 148 mii de lei. Avera aceasta a fost adusă Academiei de actualul ei președinte, dl Kalinderu. După dorința testatorului, Academia a înființat și conduce școala de fete, cu șase ani de studiu, dela Măgurele. Academia a cheltuit în zece ani, de când administrează averea, pentru clădirile trebuincioase, pentru instalarea și întreținerea școlii, peste un milion și o sută treizeci de mii de lei.

A doua fundațiune mare este a lui Tache Anastasiu, în valoare de 3.438.888 lei, cu venit în anul trecut de 132 mii de lei și ceva. Din venitul ei se întreține o școală profesională la Tecuci și una primară la Călmățui. Din rest se plătesc anuități și rente viagere soției și rudelor testatorului, foncieră, etc.

A treia este fundațiunea Adamachi cu avere de 2.622.666 lei și cu venit de 127.836 lei. Dintr'acest venit se dau două premii anuale de câte 5.000 de lei, se tipăresc cărți și se dau burse. Pe anul 1905 — 906 a fost înscrisă în buget suma de 76.600 de lei pentru burse. Restul venitului se

cheltuește cu întreținerea unei școale în Iași, cu întreținerea imobilelor lăsate de Adamache, cu fonciere și amortismente.

Alte fonduri mai mari sunt: fondul Agarici cu o avere de un milion și 10 mii lei, fondul Maria Carp cu 691 mii lei, fondul Donici cu 550 mii, Zappa cu 591 mii, Năsturel-Herescu cu 516 mii, Dr. Obedenaru cu 400.000 lei, Princesa Alina Știrbei cu 226 mii, Macinca cu 130 mii, apoi altele cu avere mai puțină de 100 mii de lei.

În total toate fondurile au avere de șaptesprezece milioane trei sute cinci zeci de mii.

(Va urma).

G. Coșbuc.

Câteva feluri de uleie (I).

Uleiul Layens are o încăpere de 114 litri și 57 centilitri; fiecare ramă are înăuntru o întindere de 11½ decimetri pătrați. Încăperea uleiului se poate însă micșorâ printr'un pârte mișcâtor, care se poate pune într'o parte a ramelor.

După arâtările lui Layens, uleiul sâu se poate face în 7 ceasuri. În București, costul materialului se ridicâ la 6,50 lei și al lucrului la 6 lei. Dela vânzătorii de uleie, nu se poate cumpârâ însă mai ieften de 24 lei.

Noi ne am clădit uleie Layens din scânduri de 35 milimetri grosime la pârte și 25 milimetri la fund și acoperiș, pentru care am întrebuintat urmâtorul material:

1) O scândurâ de 5 m. lung., 25 cm. lâtîme și 35 milimetri grosime, pentru pereți	2,50 lei
2) Douâ scânduri de câte 3,50 m. lung., 20 cm. lâtîme și 25 milimetri grosime, pentru fund și acoperiș	1,20 »
3) O scândurâ de 4 m. lung., 30 cm. lat. și 10—12 milimetri grosime pentru rame	—,80 »
4) Cinci șîpci de câte 3 m. pentru speteaza de sus a ramelor și pervazuri la toate încheieturile uleiului	—,75 »
5) Cue și cârlige	—,40 »
6) ¾ kg. vopseâ cenușie deschisâ	—,75 »
7) 1,50 m. șînâ subțîre și îngustâ de cerc de fier	—,15 »
8) Lucrul	6,— »

Total 12,55 »

(1) Vezi No. 32.

Credem că vom face înlesnire celor ce vor să-și facă singuri uleie, întrunind mai jos toate măsurile uleiului Layens.

<i>1. Pentru Uleiu.</i>		Lățimea scândurii de sbor 20 cm.	
Lungimea din năuntru — —	77 cm.	Diametrul găurilor de aerisire 3 cm.	
» din afară a pereților lungi — —	82 cm.	Grosimea scândurilor — —	
Lărgimea din năuntru — —	345 mm.	<i>2. Pentru Ramă.</i>	
» pereților din lături — —	345 mm.	Înălțimea din năuntru — —	37 cm.
Lungimea stînghiilor care unesc sus și jos pereții din lături — — — —	393 mm.	Lărgimea din năuntru — —	31 cm.
Înălțimea pereților dela fund până la lambă — — — —	42 cm.	Lățimea spetezelor — —	25 mm.
Înălțimea lambei — — — —	3 cm.	Grosimea » — — — —	8 mm.
Lărgimea lambei — — — —	12 mm.	Înălțimea picioarelor — —	40 cm.
Lungimea fundului — — — —	87 cm.	Lungimea spetezelor de jos — —	31 cm.
Lățimea fundului — — — —	50 cm.	Lungimea spetezei de sus — —	31 cm.
Lungimea urdinișului — — — —	22 cm.	Lungimea spet. de sprijin — —	367 mm.
Lărgimea urdinișului — — — —	8 mm.	Depărtarea dintre rame — —	38 mm.
		Depărtarea dela fund până la rame — — — —	15 mm.
		Loc liber deasupra ramelor — —	15 mm.

Uleiul Layens e uleiu de strânsură multă și cu muscă multă. Ca toate uleiurile orizontale, el e potrivit mai ales pentru crescătorii care n'au mult timp de dat albinelor, cum sunt cu deosebire săteni, a căror îndeletnicire de căpetenie e munca câmpului și pentru crescătorii de albine, pe cari îi preocupă mai mult o recoltă mare decât frumusețea mierii. El e cel mai simplu și mai lesnicios de cârmuit. La scurgerea mierii însă întâmpinăm oarecare greutate, pentrucă matca, când se găsește strâmtorată în cuib, împrăstie ouăle și în fagurii destinați strânsurii. Apoi albinele pun miere, care poate fi scursă și în căsuțele înegrite ale puțului. La scurs, această miere este mai închisă la față.

Aceste cursuri îndemnaseră de câtăvă vreme pe mulți stupari să se lipsiască de acest uleiu, cu toată părerea de rău ce o simțiau, prețuind simplitatea lui și ușurința cu care se mănuește. Unii stupari s'au încercat să i înlăture neajunsurile dovedite, despărțind magazia de cuib printr'o tablă de zinc cu găurele, prin care să nu poată trece matca.

Dar tabla e o stavilă de ținut în seamă și pentru albine, care își strică spinarea și aripile de ea. În timpul din urmă unii stupari au încercat un alt mijloc de care sunt toți mulțumiți. Fagurii cari servesc de cuib se lasă la depărtarea obicinuită de 38 milimetri, pe când cei din magazia de strânsură se pun la 43 — 50 milimetri depărtare unii de alții, socotind din mijloc în mijloc. În chipul acesta, albinele lungesc căsuțele, ca să aducă locul dintre faguri tot la 10 — 11 milimetri lărgime. Acum căsuțele fagurilor de strânsură devenind prea adânci, matca nu mai ajunge în fundul lor ca să pună ouă și e silită în chipul acesta să-și mărginească ouatul numai în fagurii din cuib. Pentru magazia de strânsură se pot face în cazul acesta rame anume cu spetezele de 35 — 40 milimetri lățime. Prin mijlocul acest foarte

simplu și fără a fi nevoie de vre-o schimbare în ulei, se înlătură întinderea peste măsură a puțului și se poate căpăta din uleiul Layens o miere tot așa de curată și de frumoasă ca și dela uleiele cu caturi.

Uleiul Hermes, întocmit de fostul director al școalei de albinărit—dela Păncești-Dragomirești (jud. Roman) nu se deosebește de uleiul Layens decât prin mărime și mici amănunte. După planul întocmit de Școala de Arte și Meserii din București, el e alcătuit dintr'o ladă cu lumina din năuntru de 70 centimetri în lungime, 26 centimetri în lărgime și 245 milimetri în înălțime. Pe muchia de sus a peretelui din nainte și a celui din dărăt e scobită o lambă de 1 centimetru înălțime. Fundul are o lungime de 725 milimetri și o lățime de 35 centimetri, așa că iese înaintea urdinișului, formând scândura de sbor, tăiată pieziș, ca să se scurgă de pe ea, apa de ploaie. Fundul intră într'un uluc săpat în perețele din dărăt și în cei doi din lături. Acești trei pereți au o înălțime de 33 centimetri. Marginea lor de jos trece cu 6 centimetri sub fund, formând un scăunel, care ține fundul ridicat dela pământ.

În uleul Hermes încap 20 de rame, așezate la depărtarea de 35 milimetri, din mijloc în mijloc. Ramele sunt făcute din șipculițe de 25 milimetri lățime și 8 milimetri grosime, afară de speteaza de sus care are grosime îndoită (16 milimetri). Ele măsoară înăuntru 23 centimetri în lărgime și 205 milimetri în înălțime. Uleiul Hermes e prevăzut cu două urdinișuri de câte 15 centimetri lungime și 8 milimetri lărgime. Acoperișul are două scurgeri, înainte și îndărăt. El e făcut din trei rânduri de papură, strânse la capătul de sus și la mijloc între șipci, câte una deasupra și alta dedesubt. Câte patru pereții, au grosime de 3 centimetri și sunt îmbrăcați în papură prinsă sus și jos în stinghii.

Ramele se sprijinesc pe pereți cu ajutorul unor cue întoarse de 2 ori în unghiu drept, un cap spre dreapta și altul spre stânga, astfel . Depărtarea dintre rame se păstrează jos prin cue în formă de potcoavă. Uleiul Hermes are o încăpere de 44,6 litri; iar rama o întindere de 4,71 decimetri pătrați.

Uleiul Sagot se compune dintr'o ladă în care încap 12 rame de 34 cm. lărgime și 28 cm. înălțime. Are un singur urdiniș, în perețele dinainte. Acoperișul e plecat în 2 părți și înalt ca să poată clădi albinele, sub el faguri în trei colțuri (trunghiu). Pentru aceasta se pun sub acoperiș 9 rame făcute din câte două șipci de 5 centimetri lățime, încheiate sus în unghiu drept. Capetele de jos sunt desfăcute de 375 milimetri. Ele se reazimă deadreptul pe ramele din cuib, fără a mai fi împreunate prin vre-o spetează. Ramele din lături sunt înfundate.

Incăperea acestui ulei e de 48 litri; iar întinderea ramei de 9 decimetri pătrați și jumătate.

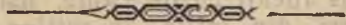
Uleiul Congres are 20 rame de 40 cm. înălțime și 30 cm. lărgime.

Uleiul Gravenhorst sau *uleiul orizontal german* are ramele dintr'o singură spetează, întoarse sus în forma unui arc și împreunate la capetele de jos cu altă spetează. Ramele sunt învelite într'o împletitură de paie. Ele nu se pot scoate decât pela fundul uleiului.

Uleiul Derosne numit și *uleiul-album* are întreg păretete din nainte prevăzut cu geam, acoperit cu un oblon care se poate trage pe la un capăt. El se compune din 17 rame de 40 cm. înălțime și 30 cm. lărgime. Piciorul dinspre păretele din dărăt al fiecărei rame e prins în fund și în acoperiș în țâțâni, în jurul cărora ramele se pot învârti cu ajutorul unui șurub care răspunde din picior deasupra acoperișului. În chipul acesta ramele se pot deschide ca foile unei cărți, lăsând să vedem ce se petrece în stup.

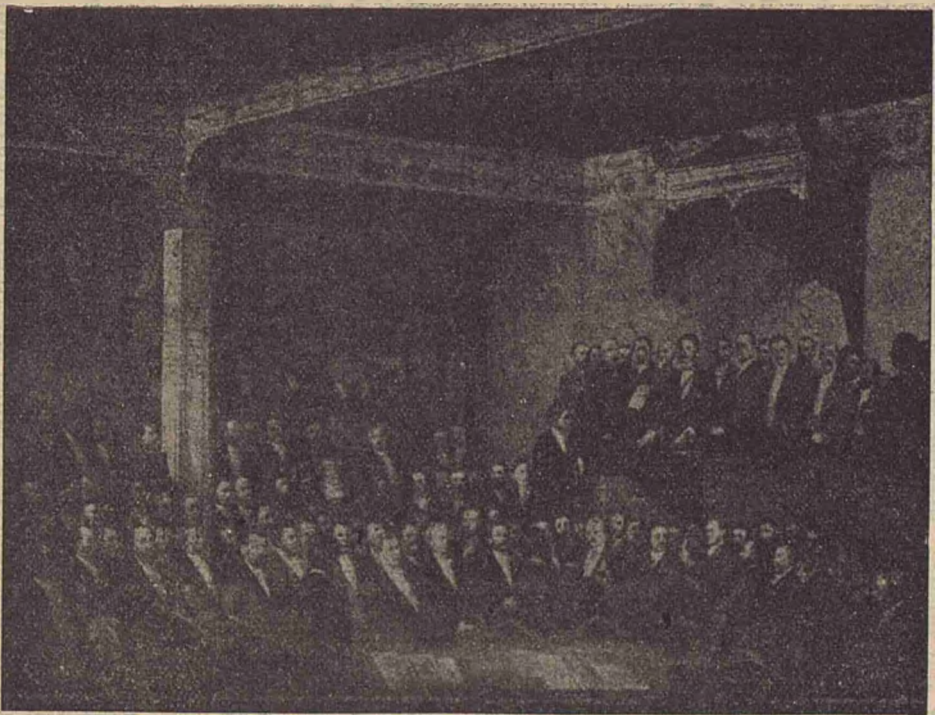
Acesta servește ca *uleiu de observație*.

N. Nicolaescu și G. Stoinescu.

M. Sa Regele urmat de escorta regală se întoarce dela Mitropolie după încoronare, 10 Maiu 1881.

— Tinerețea este timpul culturii, bătrânețea timpul culegerii.

M. Sa Domnitorul Carol I depune jurământul de-a păzi legile Rouâniei cu prilejul suirii Sale pe tron în ziua de 10 Maiu 1866,

Regele și Sătenii.

În toamna anului 1904 au fost sărbătorile dela Iași: sfințirea bisericei Sf. Neculai, făcută de Ștefan cel Mare și Sfânt; a bisericei Trei Erarhi și împlinirea a 100 de ani de când s'a întemeiat seminarul «Veniamin Costache». La aceste sărbătoriri, a luat parte și Familia Regală. Intoarcerea Familiei Domnitoare a fost prin Pașcani, unde i s'a făcut o primire frumoasă, ieșindu-i întru întâmpinare și țărani dela munte.

Atunci s'a putut cunoaște adevăratele simțiminte patriotice ale țaranului și respectul ce-l poartă Capului țării.

Muntenii toți, trăsese la o crâsmă din Fălticeni și se infundase într'o odae. Stăteau liniștiți, așteptând tăcuți și gânditori.

În crâsmă erau la o masă mare vr'o 10 țărani dela câmp. Imbrăcați de sărbătoare, chipeși și cu înfățișare plăcută. O samă mâncau, alții stăteau la taifas, unia să bălăbăniau câte c'o gărăfioară de vin.

Fata cea frumușică, din crâsmă, ședeă după tejghea și citea cuminte un jurnal.

Un țaran, ca să nu-i dea pace, o 'ntrebă :

— Ce vești în jurnal ?

— Spune ce a vorbit Regele la Iași.

— Citește-ne și nouă s'auzim din gurița mătălcă ceva.

Fata măgulită, se îmbujoră și citi cu sfială aproape întreg cuvântul rostit de Rege și când au auzit c'a vorbit despre Ștefan cel Mare și Sfânt, lăudând faptele și însușirile lui neîntrecute, despre credință și graiul strămoșesc, unul rupe tăcerea cucernică și-i dă :

— Vedeți măi, și Regelui îi place ce Român a fost Ștefan Vodă și ține la credința noastră.

— Doară 'i de o lege cu noi... creștin.

— Ba și de neam mare, viță de 'mpărat, i să șede să fie Capul nostru...

— Și-i viteaz, măi ; nu l'ai văzut la Plevna ?

Mulțămesc lui Dumnezeu, că l'oiu mai vedeă odată, pe acel ce ne-a dus în război !

— Era tânăr atunci, voinic, acum o fi alb, bătrân.

Și toți învăteau vorba numai de Rege în cuvinte cuminți și așezate, din care se vedeă că începe a prinde rădăcini bune în inima săteanului sămânța adevărului și respectului către stăpânul țării.

A doua zi am pornit cu trenul. O muzică militară și corul gimnaziului desfatau călătoria. Trenul era ticsit, mai ales de țărani, dintre care erau vitejii din batalionul 2 dorobanți, eroii atacului dela Grivița, la 6 Septemvrie 1878.

— Ce mai faci camarade ? Câți ani or fi de când n'am mai dat ochii ?

— 27 !... Eram tineri atunci, nu ne păsa de nimic.
— Aşa-i ; ne eră Irică de chinuri, dar de moarte nu !...
— Ai mai merge la răsboiu ?
— Tot aş mai merge, câtu's de bătrân... Nu mă tem că m'a întrece unul tânăr... Am ars în foc... ştiu cum tăia Turcu pe-ai noştri şi-i zvârliă bucăţele să-i mâncăm. În manevră nu vezi aşă. Ce-are aface manevra, cu răsboiul ?

— Noi dac'am merge, suntem deprinşi cu greutăţile, cu sfărămăturile de tun, cu foamea, cu năcazul... Ne-am pus gloata 'n cale, mi-am trăit veacul, n'ar fi mare lucru să mă duc iar în alt răsboiu, tot cu Regele în frunte.

— Iaca şi Regele, a suferit şi el : ploi, frig, ba a mai dus lipsă de hrană ; ne credea năcazul nostru, de-aceea ne tot încurajă şi îndemnă cu bărbăţie, ştia ce-i greu şi noi nu ne codeam.

— Parc'aş merge să mai văd odată locurile acelea, unde s'a făcut atâta vărsare de sânge. Multă floare de om a sodomit Plevna.

Am ajuns în Dolhasca. Altă lume, alţi viteji, se întâlnesc cu cei sosiţi, se sărută, se îmbrăţişază :

— Ce mai faci don' sergent ? Gândeam că închid ochii şi nu ne om vedeă.

Din toate acestea, vedeai că ţăranul, cât de mocnit s'arată, dar inima şi sufletul i's împodobite cu simţiminte alese !

Doi viteji mi-au plăcut mult. Unul eră din com. Broşteni, ce lălalt din Dolhasca. Pe faţa lor lumina un răs frăţesc, stropit de lacrimi iubitoare de camarad fost în suferinţă şi vitejie.

Mulţimea îi priviă cu dragoste şi simţire, văzându-i stăpâniţi de nişte simţiminte atât de înălţătoare.

Indată a pornit trenul spre Paşcani. Cei 2 viteji erau nedespartţiţi. Fel de fel de întrebări năpădiau dela unul la altul.

— Ai copii ? Cum o mai duci ?

— Am 2 feciori, i-am înstărit la gospodăria lor. Cât îi vorba de mine, am o dugheană, cu crâşmă. Când ne-om întoarce, nu te las, pân' nu-i merge la mine.

Celălalt ş'a istovit starea şi viaţa lui. Toate se topiau într'o mulţunire sufletească neînchipuită.

Ajunşi în Paşcani, alte întâlniri neaşteptate cu foşti camarazi, alte isbucniri de simţiminte curate. Apoi învălmăşală, cu rânduirea şi aşezarea pentru primirea Regelui.

Am văzut vr'o 10 bătrâni aşezaţi în locul de onoare, care-au întâmpinat pe Domnitor, când a sosit întâiaş dată în ţară. Pe cât erau de viori şi voinici vitejii din 77 pe atâta erau de istoviţi cei din 66 ; dar inima lor le eră tânără dorind să vadă pentru cea din urmă dată vlăstarul împărătesc, pe care l'au salutat şi primit cu încredere, pentru bucuria şi mândria ţării şi copiilor lor.

Soseşte trenul.

Lumea îşi pironeste ochii ţintă către aleşii sositori. Urale, de clocotesc zidurile gărei ; muzica stăpâniă văzduhul.

Se ivesc la fereastră, Regina, cu zămbetu-l fermecător, Prințesa, Prințisorul Carol, Principele și la urmă Regele.

Se plimbă Regele înaintea celor întâmpinători, cu o ținută bărbătească, salutând pe toți la rândul lor.

Tăranii, când l'au cunoscut bine, îl sorbiau din ochi.

Trenul pornește, lumea strigă în semn de drum bun «ura» cu tărie.

Până să pornim înapoi, a mai fost zăbavă cu trenul.

Oamenii au trecut în dosul gărei, prin crășme și ospătării.

Cei ce nu se văzuse de-un sfert de veac, își deschideau și cinsteau gura cu câte un vinișor.

— Să trăiască Regele!

— Să trăiască că-i tot voinic, și goliră 'n repezeală paharele.

— N-a 'mbătrânit tocmai tare, o leacă a 'ncărunțit și barba ceva mai bine. Socotiam c'o fi alb ca omătul, Căpitanul nostru.

— Nu l'ai văzut cât de dârz și țanțoș merge? Mai de hai ca unul tânăr. Inimă de viteaz, măi!..

— Ia, El, ne-ar mai duce la un rășboiu!

— Duce, duce... Și noi n'am merge? Că tot atâta-i cu noi. Am mai mâncat pânea asta... un an de zile, tot gata eram și cu viața 'n mână.

— Văzut-ai Regina, ce bărbăție frumoasă, măi! La față'i ca un bujor și părul alb-alb. Ai văzut cât de mândru radea la noi.

— Ții minte când am defilat înaintea Domniței, la Cotroceni și am pornit pe urmă pe malul Dunărei? Eră călare pe un cal alb.

— Când a întrebat pe Domnitor, de unde suntem noi, văzându ne înfățișători și curați la față și El i-a spus că suntem «mărginași» adică munteni. Atunci eră tânără ca o zână, dar acum bătrână, bătrână, însă tot frumoasă.

— Da bine că i-am mai văzut odată, să tragem un pahar în sănătatea Lor.

— Trăiască Regele cu toată familia.

Trenul porni cu noi, muzica și corul înviorau inimile tuturor. Fel de fel de amintiri despre Rege, din rășboiu izvorau din belșug din sufletul multora.

Sosim la Dolhasca, îngăduind 2 ceasuri.

Serjentul dela munte se duce la camaradul din Dolhasca. Bucuria camaradului de gazdă, e peste samă. I-a arătat gospodăria întreagă, tot ce aveă de preț, până să vie rândul bucatelor și al vinului ademenitor, care enrgeă-curgeă, odată cu potopul de amintiri vitejești.

— Știi, camarade, când ședeam în gura șanțului la Grivița? Rămăsesem vr'o 70 din batalionul de 500 a maiorului Neculae Ioan, Dumnezeu să l ierte.

— Atunci am fost drept în gura morții!.. don sergent.

— Și Regele, când ne-a văzut numai pe atâția, a 'ntrebat unde's ceilalți: «Au murit vitejește, Măria Ta!» i-am răspuns. Atunci ne-a îmbărbătat și lăudat de bravura noastră.

— Trăiască Regele întru mulți ani.

Când l'a petrecut la gară, găsiră o horă dănțuind în sunetul muzicei.

Cei doi viteji s'aninară 'n horă, cu alți viteji camarazi.

Jucau vitejii, inimele și sufletele lor. Eră o priveliște plină de harul unei mulțămiri peste măsură de mari.

Trenul eră gata, hora se sparge, un «ura» zgudue văzduhul; cei 2 camarazi se îmbrățișară, sărutul pecetlui prietenia lor adâncă, lacrămile binecuvântară despărțirea 'n județ a vrednicului Căpitan, a vitejilor dela Plevna.

— Când ne-om mai vedeă don 'sergent ?

— Odată cu camarazii duși pe ceea lume ! Pot să merg acum și la dănșii, bine c'am mai văzut odată pe Regele nostru !..

Acestea's auzite aidoma și's niște pilduri de adevărat patriotism. Și când te gândești că n'au avut nici o îndrumare de educație patriotică ; numai cât ș'au câștigat-o singuri, oțelindu-și inimile și sufletele în războiul crâncen din 77. Dar când li s'ar cultiva prin școli patriotismul cald și nobil, atât de trebuitor pentru noi ? Ce-ar fi atunci de Români noștrii ?..

S. Teodorescu-Kirileanu.

Congresul silvicultorilor.

Duminecă 7 Mai curent, la orele 9 seara, a avut loc în localul Administrației Domeniului Coroanei din București, a 20-a adunare generală a societății «Progresul silvic», la care au luat parte un mare număr de silvicultori de toate gradele cum și mai multe persoane însemnate. Cu acest prilej, d-l I. Kalinderu, președintele societății, a rostit cuvântarea ce urmează :

Domnilor și scumpi colegi,

Adunarea generală de astăzi, este a 20-a a societății noastre.

Un șir de 20 de ani însemnează ceva și ne autoriză să credem că existența societății noastre e asigurată și pe viitor, căci în acest timp legăturile dintre noi s'au strâns și o tradițiune s'a format.

Vă salut din inimă și vă mulțumesc că ați venit atât de numeroși. Pe lângă plăcerea ce simțim cu toții de a ne revedea și de a ne sfătui, pentru a pune cât mai bine la cale trebile societății noastre, mai avem de sigur fiecare dorința de a participa la serbarea ce se apropie și care de astă dată are o deosebită însemnătate, pentru că se împlinesc 40 ani de domnie a M. S. Regelui; care a bine voit a ne arată totdeauna a particulară soliditudine. Chiar în programa sărbătorilor acestora, societatea noastră e a treia printre cele cari se vor duce la Palat, pentru a-I exprima profunde și respectuase felicitări. Imi voi permite atunci a fi pe lângă M. Sa interpretul sentimentelor de nemărginit devotament, de care suntem însuflețiți.

Țara întregă, recunoscătoare Regelui și tuturor sfetnicilor săi, care au muncit pentru înălțarea Patriei, va serbă această scumpă zi, și D-v. sunteți fără indoială cei dintâi, care roagă Cerul, să

păstrează pe M. Sa mulți ani, pentru fericirea neamului românesc, căci știți și simțiți puternicul avânt ce a luat țara sub înțeleapta Sa domnie.

În aceste 4 decenii, n'a fost ramură de activitate, care să nu propășască și să contribuie la înflorirea și întărirea Statului nostru, în special silvicultura, care e indeletnicirea de căpitanie a celor mai mulți dintre d-v. a făcut progrese mari.

Nu intru într'o înșirare amănunțită a fazelor prin care a trecut silvicultura națională, ci amintesc numai momentele mai principale. Astfel îndată după suirea pe tron a A. S. S. Prințului Carol, astăzi Rege, s'a inaugurat o politică comercială mai în armonie cu interesele noastre, sporind taxele la importul lemnului și scăzând pe cele puse pe export. De atunci lemnele și industriile derivate s'au bucurat de protecțiunea cuvenită, ceea ce a făcut să crească numărul fabricelor, cum și exportul de lemn și de produse ale lemnului.

Pe de altă parte s'a stabilit diferite legi silvice din ce în ce mai conforme științei, iar serviciul silvic s'a organizat așa, încât să împlinească cât mai bine chemarea sa. Prin înființarea școalei dela Brănești, s'a asigurat prepararea numărului trebuincios de silvicultori culti, în stare de a garanta existența pădurilor noastre, atât de prețioase din toate punctele de vedere, și în stare de a înțelege și a aprecia, rolul complex și mare ce joacă pădurile în viața fizică, economică și estetică a unei națiuni.

Prin lege s'a reglementat exploatarea în vederea menținerii fondului, iar ca îmbunătățiri s'au făcut căi ferate de tot felul și alte mijloace pentru transportul lemnului; s'au introdus uscătoare de semințe și s'a dat o mare întindere pepinierilor. S'au făcut apoi împăduriri în nisipurile sburătoare, s'a început întărirea povârnișurilor dealurilor prin puterea vegetațiunii, și s'au luat măsuri pentru punerea în exploatare a pădurilor și pentru întreținerea de mari centre păduroase în județele de peste Dunăre.

În sfârșit s'a întocmit harta și statistica pădurilor atât de folositoare, și s'a făcut mult pentru dezvoltarea silviculturii, atât de către stat, cât și de către celelalte instituțiuni și chiar de unii proprietari (1).

La această transformare fericită a luat parte și societatea noastră atât ca corp cât și prin membrii săi, și fac urări ca înriurirea d-v bine făcătoare să fie tot mai puternică, căci numai așa vom putea ajunge la treapta pe care se află celelalte țări.

Domnilor și scumpi colegi,

Trec acum la alte chestiuni cari privesc mai de aproape societatea noastră.

Între acestea cea mai însemnată e starea financiară din anul trecut. Din darea de seamă, ce vă va ceti colegul nostru, d-l secretar Nădejde, veți vedea că din 7.023 lei și 50 bani, ce rămăsese de încasat, s'au încasat 3.748 lei, bani 50, adică mai bine de jumătate. Am speranța ca se va putea încasa și aceștia cât mai

(1) Printre acestea Adm. Dom. Coroanei (ocupă) poate reclama un bun loc, după aprecierile unanime ale celor competenți, ale presei și ale numeroșilor vizitatori ai Expozițiunii noastre.

curând, și că vom fi astfel la curent, având mai mult timp să ne ocupăm de celelalte chestiuni generale.

Capitalul societății este de lei 16.000 în efecte și 895,70 în numerar. Numărul membrilor a fost de 215, dintre cari au achitat complet cotizația și abonamentul 126, rămânând 89 care n'au plătit decât o parte.

N'aș fi dorit să am a vă anunța pierderea vr'unuia dintre noi. Din nenorocire natura care și reclamă dreptul ei, a reclamat în sânul său, între alții pe Anastase Cosmescu, V. Popescu și Gr. Stamațian, stinși unii în puterea vârstei. Cosmescu nu eră de profesiune silvicultor, dar a fost un om de inimă și bine voitor pentru societatea noastră. Ceilalți ne sunt cunoscuți mai de aproape și regretăm trecerea lor la cele eterne. Dumnezeu să le deă odihna cea de veci!

În ce privește activitatea științifică, sunteți în curent din revistă, care a apărut regulat. Am ținut și în acest an două conferințe, care au fost foarte bine cercetate și am fixat și pentru adunarea generală trei subiecte, anume:

«Aplicarea tăerilor rase în pădurile de munte.

«Regenerarea pădurilor de stejar.

«Care esențe exotice s'ar putea introduce cu folos la noi în formarea pădurilor, asupra căreia vor referi Domnii Petre Antonescu, I. Guguianu, N. Iacobescu și D. Boiarolu.

Și acum cred, Domnilor și scumpi colegi, că nu pot sfârși mai bine decât făcând împreună cu d-v, cele mai bune urări pentru Maiestățile Lor, pentru Altețele Lor Regale principii Moștenitori cu Auguștii Lor copii, și pentru România.

Să trăiască!

Escursiuni folositoare.

Sunt 13 ani de când d-l P. Gârboviceanu, directorul Școalelor Societății pentru învăț. pop. Român din București, a introdus obiceiul ca către finele anului școlar, elevii din clasele ultime, împreună cu profesorii sub conducerea directorului, să facă escursiuni în anumite localități din țară ca și din țările limitrofe. În acest scop, d-l Director pregătește toate cele trebuincioase pentru drum, așa ca escursionistii să nu fie sarcină celor unde se duc, și cu veselie, prietenie, multă dragoste și plăcere, aceste escursiuni sunt așteptate cu nerăbdare de profesori și elevi.

Anul acesta un număr de peste 80 elevi, vr'o 30 profesori și membri ai societății, au făcut Duminică, 30 Aprilie trecut, o escursiune la Giurgiu și Rușciuc.

La orele 8,40 dimineața în 3 vagoane de clasa III-a, căci d-l Gârboviceanu face totul cu economie, am plecat din Gara Filaret, iar la orele 11 a. m. am sosit la Giurgiu, unde elevii și profesorii au mers la locuința d-nei Racotă, care împreună cu răposatul său soț au făcut un însemnat dar Societății, pentru ca cu toții să arate generoasei donatoare recunoștința ce-i păstrează. Elevii au executat câteva frumoase bucăți în cor, sub conducerea maestrului Bănulescu și câteva bucăți de muzică executate cu vioarele sub conducerea maestrului F. Reit.

D-na Racotă plăcut impresionată a mulțumit călduros d-lui Gârboviceanu, profesorilor și elevilor pentru această manifestație de recunoștință. În tren se servise deja dejunul elevilor, iar la Ramadan am luat cu toții dejunul cu merindele aduse.

La orele 2 p. m. cu vaporul românesc *Turnu-Măgurele* am trecut Dunărea la Ruscium, unde am fost întâmpinați de D-l Konleff directorul liceului Bulgăresc Principele Boris și de o parte din corpul profesoral, care ne-a urat prin o călduroasă cuvântare în românește bună venire, la care a răspuns d-l Garboviceanu.

La intrarea vaporului în portul Ruscium, elevii au intonat imnul național Bulgar: *Șumi Marița*. Am mers apoi la liceul Principele Boris, clădire monumentală îndeplinind toate cerințele igienice și pedagogice. Aici am fost primiți de famfara liceului care a intonat imnul național Român: *Trăiască Regele*.

Am trecut apoi în sala de recepție a liceului unde famfara elevilor Bulgari a executat mai multe bucăți, iar elevul normalist din clasa V, Comișel, a executat la vioară *Doina Oltenescă*.

Am vizitat apoi salele de clase, cabinetele de fizică, laboratul de chimie, cabinetul zoologic, bibliotecile, sala de gimnastică, etc., cari ne-au făcut cea mai bună impresiune.

Dela liceu am mers la Mitropolie, biserică clădită jumătate în pământ, apoi am văzut palatul princiar, teatrul popular, biblioteca populară, grădina publică, unde este un monument în amintirea eroilor căzuți în războiul cu Sârbii.

În parcul-terasă de pe malul Dunărei, primarul Rusciumului ne-a oferit o gustare și bere, iar la orele 5 p. m. ne-am reîntors în port de unde tot cu acelaș vapor ne-am înapoiat la Giurgiu, păstrând o plăcută amintire de dragostea cu care elevii și profesorii au fost primiți de profesorii și cetățenii din Ruscium.

La orele 9 seara am sosit în București pe deplin mulțumiți de tot ce văzusem și de chipul minunat în care totul s'a petrecut.

T.

Cronica Săptămânii.

Serbarea zilei de 10 Mai în Bucuraști.

Ziua de 10 Mai, când s'au împlinit 40 ani de domnie a M. S. Regelui și 25 ani dela proclamarea regatului României; s'a sărbătorit în țara întreagă. În deosebi, cea mai frumoasă sărbătoare a fost în Capitala României, orașul de reședință al M. S. Regelui. Revărsatul zorilor zilei de 10 Mai a fost salutat de 21 salve de tunuri.

La orele 9, un număr de 68 drapele ale corpurilor de armată au fost conduse dela Palatul Regal la Mitropolie. Aceste drapele fuseseră aduse cu o zi mai înainte din țară.

După orele 9, M. S. Regele și Regina, A. S. Principele și Prințesa României, precum și micii principii au mers la Mitropolie însoțiți de Înălții oaspeți, de casa militară și de ofițerii statului major.

La Mitropolie s'a slujit un Te-Deum de către I. P. S. Mitropolitul Primat, înconjurat de înaltul cler. La finele slujbei religioase Majestăților Lor și Altețelor Lor Regale au semnat documentul comemorativ al serbării, împreună cu I. P. S. Mitropolit, d-nii miniștri, președinții corpurilor legiuitoare, etc. Documentul se va păstra în archiva statului.

La orele 10¹/₂, a avut loc defilarea în fața M. S. Regelui și Reginei, pe Bulevardul Academiei, unde s'au făcut o mulțime de tribune, cari gemeau de public, ca și stradele învecinate.

La defilare au luat parte:

1. Un pluton de jandarmi călări. 2. Școalele secundare, Școala normală a societății, seminarul central, școala de agricultură de la Herăstrău, cu muzica lor. 3. Corporațiile cu drapelul lor. 4. Ofițerii veterani și batalionul de veterani. 5. Compania de instructori școlari. 6. Regimentul de copii din școalele rurale. 7. Principele României cu statul său major. 8. Armata în capul căreia se aflau drapelul sosit în București ale trupelor din țară. Au luat parte școalele militare și medico-militare, școala de poduri și șosele, vânători, linia, ge iul, marina militară, artileria, pompieri, cavaleria, etc. După defilare, Suveranii și Prinții s'au întors la palatul regal. La orele 3 p. m. corpul diplomatic, miniștrii și funcționarii înalți străini au fost primiți la Palat.

La orele 5 jum. s'a dat în grădina Cișmigiu, sub îngrijirea ministerului de interne, o masă tuturor primarilor rurali sosiți la București pentru serbare.

La aceeași oră a avut loc o masă dată veteranilor la arenele expoziției naționale.

Seara orașul eră iluminat, cu deosebire calea Victoriei. M. Lor-Regele și Regina și Altețele Lor Regale au eșit la preumblare în trăsuri, au fost întâmpinați cu strigăte de ura de un numeros public.

La serbarea zilei de 10 Mai au fost de față și Contele de Parati, trimis extraordinar al Regelului Portugaliei precum și A. S. Regală Principele Vilhelm de Hohenzollern, fratele A. S. R. Principele Ferdinand.

O nouă decorație de 10 Mai.

S'a înființat un nou ordin cu numele «Carol I».

M. S. Regele e Marele cancelar al acestui ordin.

Acest ordin va fi dat pe viață și va avea patru grade: comandor, mare ofițer, mare cruce, și colan.

Numărul acestor decorațiuni e mărginit numai la 80 și anume: 40 comandori, 25 mari ofițeri, 10 mari cruce și 5 colane.

În nici un caz numărul acestor decorațiuni nu poate trece peste 80. Orice decret purtând un număr superior acestuia e considerat de drept ca nul.

Serbările din Galați.

În ziua de 27 Aprilie, s'a pus la Galați piatra fundamentală a catedralei episcopiei Dunării de jos. La serbare a luat parte Altețele Lor Regale Principii Moștenitori. Serviciul religios a fost oficiat de P. S. Episcopul Pimen al Dunării de jos.

Apoi s'a făcut ceremonia înăugurării palatului administrativ, cu care prilej s'a trimis și o telegramă M. S. Regelui.

La banchetul ce s'a dat în sala palatului administrativ Alteța Sa Regală Principele Ferdinand a zis următoarele cuvinte:

«Mulțumesc, în numele iubitelui Rege, pentru primirea călduroasă ce Ni s'a făcut de către gălățeni. Sunt mândru că am putut prezidă două mari solemnități: Una a înăugurării palatului în care toți gălățenii vor găsi alinare și sprijin, și a doua a punerii temeliei catedralei episcopale, menite să întărească morala și să ridice credința în Dumnezeu!»

Stradele până la cazarma regimentului au fost frumos decorate; de asemenea și cazarma și împrejurimile.

La orele 10 și jum. Principii moștenitori și autoritățile pleacă dela episcopie spre cazarmă.

În curtea regimentului se află înșirată trupa, având la dreapta cele 4 drapele vechi.

P. S. S. Arhiereul Nifon oficiază serviciul religios, după care regimentul defilează în fața Altețelor Lor. Ofițerii defilează în uniforme din diferite timpuri, ale acestui regiment.

D-l colonel Bogdan, comandantul regimentului a rostit o cuvântare în care a făcut istoricul regimentului și a faptelor săvârșite de el. Regimentul defilează din nou.

La banchetul care s'a servit a tostat cel dintâiu d. colonel Bogdan, pentru M. S. Regele și Principii Moștenitori.

A. S. R. Principele Ferdinand răspunde mulțumind pentru cuvintele călduroase ce s'au adresat atât pentru M. S. Regele cât și pentru familia Sa.

Mă simt mulțumit aflându-mă în cercul ofițeresc, în mijlocul căruia de câte ori m'am găsit, m'am simțit ca în familia mea. Cuvintele d-v. mi-au făcut o deosebită plăcere și prin ele se confirmă odată mai mult devotamentul d-v. pentru Țară, Tron și Dinastie. Regimentul 1 de roșiori a purtat multe numiri, dar vitejii militari au rămas tot aceiași. Sunt fericit că asist la serbarea jubileului acestui regiment care a fost înființat în anul 1856 când țările surori erau dezunite, el fiind cel dintâi care prin înființarea lui a strâns pe toți, cimentând unirea românilor prin trecerea sa în Moldova.

«Istoria acestui regiment e strâns legată atât de gloria țării cât și de aceea a înființării armatei române, întrupând progresele făcute de ea.

«E bine asemenea aniversări să se sărbătorească, dându-se prin ele un imbold tinerilor căroru în viitor să le servească pildele trecutului».

«Sunt sigur că acest regiment va ști să-și facă datoria atunci dând M. S. Regele îi va cere să scoată spada și să meargă înainte.

A. Sa Regală închină pentru corpul ofițeresc al regimentului și pentru foștii ofițeri cari l'au condus.

Mai toastează gen. Radovici, pentru familia Regală, și col Bogdan pentru foștii comandanți și ofițeri ai regimentului.

Către seară s'a dat un banchet pe bordul vaporului Orientul în cinstea A. S. Regale. Priveliștea Dunării eră minunată, căci zecile de vapoare aflate pe apă erau frumos iluminate. După o preumblare cu vaporul până la gura Siretului, Altețele Lor Regale au pornit la orele 12 cu trenul spre București.

Sfântirea bisericii mitropolitane din Sibiu.

La 30 Aprilie, catedrala, curtea ei și strada sunt pline de lume. La orele 8 I. P. S. Mitropolitul Mețianu și Episcopul Papp, duși

în procesiune dela reședință, asistați de arhimandriții Pușcariu, Hamsea și Mangra, de protosinghelul Roșca și de 15 protoerei au făcut sfințirea apei și au înconjurat biserica de trei ori. După intrarea în biserică s'a făcut spălarea și îmbrăcarea pistolului stropirea altarului și ungerea cu mir.

Terminate toate astea, mitropolitul rostește o frumoasă vorbire.

La zece și un sfert s'a început liturgia; au sosit atunci armata Români ortodoxi din întreaga garnizoană, generalii, mai mulți ofițeri superiori, șefii tuturor oficiilor publice și reprezentanți, celorlalte confesiuni.

La orele 12 liturgia s'a terminat și mitropolitul a fost condus iarăși în procesiune la reședință. În timpul leturghiei a cântat corul mixt bisericesc, condus de maestrul Timotei Popovici și cari numără 140 membri.

La orele 2 a fost banchet. Seara la opt ore a fost serenadă cu torțe în onoarea Mitropolitului Ioan Mețianu.

Cu prilejul sfințirii catedralei s'a tipărit și o revistă «Catedrala», redactată de d-l Silvestru Moldovan. Ne-ar fi părut bine să vedem tipărit și portretul pictorului Sinielgeschi, în acest număr, pe lângă celelalte ilustrații.

Cu prilejul serbărilor sfințirii catedralei, d-l D. Comșa a organizat o expoziție de ornamentație casnică—lucruri produse de industria casnică: o colecție de scule de lemn săpate, albume cu modele de cusături, țesături colorate și de pânze, porturi în regi, colecții de rufărie și de țesături, o colecție de vase de lut și de ouă încondeiate, modele, desene, fotografii, etc., în total vre-o 2000 de lucruri.

INFORMAȚIUNI

Zilele trecute d-l Ion Kalinderu, a inspectat Domeniul Coroanei Rușetu, din jud. Brăila.

Cu această ocazie d-sa a vizitat și biserica, școala primară și banca populară, interesându-se de aproape de starea lor. La școală a împărțit elevilor cărțile din Biblioteca populară a Domeniului Coroanei. Asemenea locuitorilor cu știință de carte, căroră le-a dat tot de odată diferite sfaturi privitoare la agricultură și economie.

Intâmpinat peste tot de autorități și de locuitori, d-sa a dispus să se împlinească unele lipsuri la biserică și școală și a dat ajutoare la mai mulți săteni sărmani.

La 1 Octomvrie 1906, orele 2 p. m., se va ține concurs la Eforia Spitalelor Civile din București, pentru 12 locuri de interni în medicină.

Condițiunile de admisibilitate, cum și regulamentul concursului sunt publicate în «Monitorul Oficial» No. 278 din 11 Martie 1906.

Registrul de înscrierea candidaților este deschis la Cancelaria Eforiei, în zilele și orele de lucru și se va închide cu 3 zile înainte de ținerea concursului.

La 5 Octomvrie, orele 2 p. m., se va ține concurs la Eforie pentru «Externat» în medicină.

Condițiunile de admisibilitate și programul concursului sunt publicate în «Monitorul Oficial» No. 278, dela 11 Martie 1900.

Registrul pentru înscrierea candidaților se află deschis în orice zi și oră de lucru la Eforie, și se va închide în ziua de 11 Octocmvrrie 1906.

BIBLIOGRAFII

În editura librăriei Socec & Co., Calea Victoriei No. 21 din București a apărut în a III-a ediție: **Povățuitor asupra creșterii viermilor de mătase**, de Alexandru Vintilescu, învățător-Urziceni, Ialomița.

Se găsește de vânzare la librăria «Socec», cu prețul de 1 leu, la care se acordă pentru premii rabatul de 30%.

A apărut No. 241 din «Biblioteca pentru toți», cuprinzând: **Știința și Energie**, de C. Rădulescu-Motru. Prețul 30 bani.

Comandele se fac pe adresa: «Librăriei Alcalay», București.

Frațuzitele, comedie-farsă, de Constantin Facă, a apărut în «Biblioteca pentru toți», editată de Librăria Leon Alcalay.

Această nouă edițiune, publicată după versiunea lui I. Heliade Rădulescu, mai cuprinde și «Satirele și Fabulele» lui Facă, precum și Prefața și Comentariile scrise de marele nostru enciclopedist, cu prilejul publicării lor pentru prima dată, în 1860.

Recomandăm tutulor această satiră plină de haz care, descrisă la începutul secolului trecut, — și încă de către un boer de protipendadă, — încă este de actualitate și astăzi, precum de actualitate sunt și Prefața și Comentariile așa de interesante ale lui Heliade.

Prețul 30 bani. Se găsește la toate librăriile principale.

Mulțumire.

Se aduc mulțumiri din partea Epitropiei bisericii parohiale «Stăncuța», jud. Brăila, enoriașilor cari au binevoit a contribui cu mici sume și în special d-lui proprietar al moșiei «George Eremie», care a binevoit a donă suma de 100 lei, pentru împrejmuirea cu gard de scânduri a curții acestei biserici.

Poate să crească o plantă fără soare?— Desigur că am fi gata să răspundem că nu, fiindcă lumina soarelui este o condiție indispensabilă pentru dezvoltarea plantei. Doi profesori din America au făcut o ciudată experiență. Au luat plante din acelea care se cultivă în aer liber și le-a pus în ghiveciuri așezate în săli fără nici o fereastră.

În locul luminei solare au luminat sălile cu lumină de acetenă. Rezultatele obținute au fost satisfăcătoare: plantele s'au dezvoltat și au înflorit.

Mijloc de a speria vulpile, dihorii și jderii. — Să leagă de gâtul cocoșului un clopoțel mic, care prin sunetul lui sperie pe aceste animale și numai vin la urătenii.

O RUGĂMINTE ABONAȚILOR NOȘTRI

Cu prilejul sfârșitului anului școlar, se dau copiilor silitori premii, de obicei în cărți.

Cu toți ne dăm seamă de înrăurirea ce are asupra copiilor ea și a adulților, citirea de cărți cu conținut adesea nepotrivit.

Din existența de 9 ani a revistei «Albina» s'a putut vedea că ea este o adevărată călăuză pentru viața de toate zilele a fiecărui cetățean. Prin sfaturile ce ea dă, ea și prin articolele de igienă, agricultură, horticultură, creșterea vitelor, sericicultură, este un bun sfătuitoare în ori ce împrejurare; iar prin bucățile asupra istoriei patriei, desvoltă dragostea de țară și de neam.

Pentru a o putea pune în mâinile tuturor, am broșat în volum, colecții de câte 3 luni, cuprinzând câte 13 numere, de câte 6 luni, cuprinzând 26 numere și colecții de câte un an, cuprinzând 52 numere.

Volumul broșat pe 3 luni costă lei 1,50

» » » 6 » » » 3,—

» » » 1 an » » » 6,—

Asemenea am făcut *volume legate* pe un an, costând 7 lei volumul.

Rugăm dar pe abonații noștri cari vor să dăruiască cărți de premii la copii să ia revista «Albina».

Celor ce cumpără 10 volume, li se dă un rabat de 10 la sută din prețul arătat mai sus.

Facem un călduros apel Domnilor învățători și îi rugăm a recomanda revista «Albina» între cărțile de premii.

Toate cererile trebuiesc însoțite de cost.

Cheltuelile de porto sunt în socoteala noastră.

LICITAȚIUNI

În ziua de 25 Maiu 1906, ora 10 $\frac{1}{2}$ a. m. se va ține la Eforie, Bulevardul Elisabeta, licitație publică, cu oferte închise, pentru darea în întreprindere a reparațiilor strict necesare hanului de pe proprietatea Eforiei Slobozia-Vrăjitoarea, Prahova.

Devizul fiind în sumă de lei 955,33.

— Idem pentru darea în întreprindere a reparațiilor, înlocuirii și amenajările strict necesare mării de pe proprietatea Slobozia-Vrăjitoarea din jud. Prahova.

Devizul fiind în sumă de lei 4.280.

— Idem la 10 Iunie pentru arendarea moșiei Resmirești a Cassei Pensiunilor a Eforiei, comuna Trestenicu de sus, județul Vlașca, pe termen de 10 și 15 ani, cu începere dela 23 Arilie 1908.

Garanția provizorie pentru admitere la licitație lei 10.000.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

Condițiunile și devizul se pot vedea la Serv. Domenial al Eforiei, secția Bunurilor, în zilele de lucru, între orele 10 $\frac{1}{2}$ — 12 $\frac{1}{2}$ a. m.

Spre a putea lua parte la licitație, trebuie să se depună ca garanție provizorie lei 5% din suma devizului, cea definitivă va fi de 10% din suma rezultată la licitație.

Se pune în vedere d-ilor concurenți art. 72 — 83 din legea comptabilității publice.

NICOLAE LUPAN

24, Calea Victoriei, București.

▣ PALARII, PALARII, PALARII ▣

moi și tari, culori și negre

primesc zilnic

Noutăți diferite.

▣ GHETE, GHETE, GHETE ▣

pentru Dame, Bărbați și Copii

Fabricațiune proprie

Atelier special pentru comenzi

Primesc blănării în păstrare.

52-10.

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra. Sucursala București.

Comitetul central: la Londra
 Lachlan Macintosh Rate, ”
 G. I. Goschen ”
 Vicontele Duncannon ”
 E. W. H. Barry ”
 Robert Hamilton Lang ”
 Demetre de Frank Viena
 P. Naville Paris
 Ad. Vernes ”

Directori: { C. A. Stolz
 { E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru
 Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:
 Londra 7 Creat Winchester street.
 Sucursala: București, Piața sf. Gheorghi.

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
 Capital în acțiuni întreg vărsat în
 aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
 compuse din prime
 și daune 3.955.688.76

Idem format din capital
 și alte rezerve 1.075.842.60

Total în aur Lei: 7.052.531.36
 Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.
 Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ” asigură contra incendiului, a „grindinei”, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiile obișnuite ca: «cas de moarte, supraviețuire, zestre și rentă». Sediul social în palatul Societății din str. Doamnei No. 12, București. Reprezentanță generală în București, str. Smârdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.